

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 18. Savonarolla laqueo suspensus, ac igne combustus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67025)

Sæcul. XV
A.C. 1498.

ti consona respondit, vel in perversum sensum detorquerent, aut nequiter exaggerarent. His peractis quæstionum libellus coram Hieronymo, aliisque Ordinibus sui sex Religiosis hanc in rem accitis recitatur, ille vero, quæ ipse scripserat, non vero, quæ falso adjecta fuere, vera esse professus est, ac lectione finita ad suos Religiosos conversus, *Neminem latet, inquit, meæ vitæ ratio, ac doctrina, Et qualiter vobiscum omni tempore fuerim, scitis: duo autem sunt, quæ modo vobis inculco I. Curam habete juvenum Religiosorum, eosque sedulo conservate in timore Domini ac vitæ Christianæ sinceritate, in qua enutriti sunt. II. Orate Deum pro me ex toto corde vestro, mori enim paratus sum.*

§. XVIII.

Savonarolla laqueo suspensus, ac igne combustus.

Alexander, quamprimum Hieronymum Savonarollam carceri mandatum comperisset, eum Romam perducere, a Florentinis petiit: hi vero seditionem veriti, Pontifici acquiescere recusabant: Igitur Alexander, cum vindictæ suæ cupidini ex integro satisfieri desperaret, saltem odii sui partem in Savonarollam effundere cogitabat; quapropter duos judices Florentiam ablegat, qui Hieronymum denuo

denuo quæstioni subjici juberent, ut tormentorum vi criminis, quod pœna capitibus plecti mereretur, confessionem extorquerent: Ast vanus erat eorum conatus; nihilominus tamen capite damnatur, lata in eum mortis sententia die vigesima secunda Maji anno supra millesimum quadringentesimo nonagesimo octavo. Post hæc Confessarium ad Hieronymum, & alium ad ambos ejus socios adducunt, postera vero die extremo supplicio præfixa cunctis sacrum Viaticum administrari jubent. Hieronymus sanctissimum Christi corpus manu accepit, atque hujus mysterii veritatem, verbis ac fide summe orthodoxa professus, sacram hostiam sumpsit. His peractis prædonum more omnes tres ad supplicii locum educuntur, ac primo Hieronymus sacro Ordinis sui habitu spoliatur, quem ipse manu tenens, nec lacrimas cohibens se illum hucusque immaculatum custodisse affirmat, suosque socios ad constantiam, atque ad mortem generose subeundam hortatur, eoquod innocentiam præsidio muniti morerentur: Cum vero omnes tres sacerdotio initiati essent, solito ritu de gradu sacerdotalis dignitatis dejiciebantur; ast cum Episcopus apprehensa Hieronymi manu dixisset, *Separate ab Ecclesia triumphante, ille reposuit, a militante, non triumphante; non enim ab*

Sæcul. XV. A.C. 1498. *ea me separare vales.* Postea ad omnes quæstiones sibi propositas constanti animo respondit, ac coram omnibus professus est, se nihil falsi unquam prædicasse, ea vero, quæ prædixisset, brevi eventura. Tandem crucifixi imaginem reverenter deosculatus, unacum suis sociis ad supplicium rapitur, qui ambo priorum laqueo suffocantur, ultimo autem Hieronymus, postquam symbolam Apostolorum recitasset, eodem mortis genere necatus, in die Ascensionis Domini die vigesima tertia Maji anno salutis millesimo quadringentesimo nonagesimo octavo, annos natus quadraginta quinque, menses octo, postea ad concremanda eorum corpora ingens rogos succenditur, ac cineres in flumen projiciuntur; nihilominus Deum Savonarollæ merita crebris miraculis testata fecisse fertur.

§. XIX.

Hieronymi Savonarollæ opera.

Vix Hieronymus animam efflaverat, cum illico typis evulgatur libellus, sub titulo *Hieronymi confessio*, cui plurima omnino insulta inspergebantur, nulla vero extremi supplicii digna. Ceterum Joanes Balesdenus Lugduni Batavorum anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio quatuor hujus Auctoris opera